…dwiga

…eronyma: Sławna wysokich
cnót korona.

Kart 12

20

SŁAWNA
WYSOKICH CNOT
KORONA,

IEY MOŚĆ PANI
JADWIGA z MIESZKOWA
ROGALINSKA,

Z GŁOWY,

IEo MŚĆI PANA
WŁADISŁAWA
ROGALINSKIEGO MAŁZONKA:
Gwałtowney śmierći ręką;

ZIĘTA.

W Roku 1652 dniá 8. Lutego w Smolicách żáłośnie
ZACMIONA.

w Kośćiele Bernardinskim Conventu Kobylinskiego,
Ná żałobnym Kátáfálku, dniá 18. Márcá, w tymże Roku, z Ambony
OBIASNIONA,

Przez X. Hieronyma Czackiego tegoż Zakonu,
y Klasztoru, náten czás Káznodźieie Ordináryusza.

A przez Marcina Padwickiego B. P. do Druku podána.

W Poznániu/ w Drukárni Wdowy y Dźiedźiców Woyćiechá Regulusá/
Drukował Woyćiech Młodniewicz.

85.

❧(†)☙

Sicut ſol oriens, totum cœlum illuſtrat: eodem modo etiam virtutes ſuis in homine radijs, poſteaquam mentem penetrat totam, eam reddunt lucidiſsimam.

Philo in lib: de Plant: Noë

Mnie Wielce Mśćiwe{v} Panv,

Jego Mśći

P. WŁADISŁAWOWI ROGALINSKIEMV,

Ná Smolicách, Czeluśćinie, Zdzętáwách &c. &c. Dźiedźicznemu Pánu,

Pánu moiemu Miłośćiwemu.

IEZDAŁO mi się to Moy Wielce M. P. áby ten Załobno-krásomowski Pánegyryk, ktory W. X. Hieronym *Czacki, Zakonu Bernárdyńskiego Kaznodźieiá Kobylinskiego Klasztoru. nád Aktem Pogrzebowym Wielmożney Małżonki WM. M.M.P. przy gromádny Wielkich Stanow, y inszych Zyczliwych Przyiaćioł WM. M M.P. vczynił præsencyey, w ćieniu gdźie niezostawał. Zyczyłem tego sobie áby ták sławny y Chrześćiáński żywot Pobożney Małżonki WM. MM. P. Drukárskim cháráktерem był* in memoriam *rewokowány, o ktorym nietylko Domowych Przyiaćioł, y Zacnych Pokrewnych vcho z vkontentowániem słucháło; dle y postronnych oko, z niemnieyszą vćiechą y z budowániem w Druku czytáło. Máiac zá rzecz pewną o szczero Małżeńskiey przyiáźni, że iey oźiębły Boreas* etiam post fata *w sercu WM. M M. P. nie zágáśił, áni ostudźił, á żeby żywa y obecna w sercu przez nie-*

 umie-

Zonár. lib: 1.

umieráiąca odpoczywáć nie miáłá pámięci. Gdyż co piſze Zonáras o Luitbrándźie, iż poki żył, ściſła przyiaćielá ſwego Trunnę w pokoiu, w ktorym vſtáwicznie ſiadał, z vćiecha lubo w żałości chował, áby siedząc y do niego wchodząc ſobie vtráconego repræſentował przyiaćielá Nie oſzácowánie wiekſzey rozumiem przyiemności byłá świątobliwey pamięći Małżonká W M. M M. P. ktora do Drukárſkiey práſſy, z tym Panegyrykiem wymowno-pogrzebnym zebráwſzy, do Szláchetnego Domu W M. M. P. (áby tám nápotomne zoſtawáłá czáſy) w noſzę, áby iáko zá żywotá byłá nierozdźielnym przyiaćielem, po śmierći w ſercu W M. M P. vlubiona przebywáłá Małżonka. Czyniąc ſobie nádźieię pewną iż iáko w ſłuchániu ták y w czytániu ten Pánegyryk przyiemny będźie: Rácz żego W M. M. P. wdźięcznie przyiąć y mnie do Łáſki ſwoiey Páńſki przytulić. Do ktory ſię ia z vſługámi ſwoiemi pilnie oddáię.

WM. M. P.

Cále życliwy

Powolny ſługá

MARCIN PADWICKI

Bybliopolá Poznáński.

❧(✠)☙

Spoliauit me gloria mea, & abſtulit coronam, de capite meo: *Iob 19.*

Złupieł mie z ſławy moiey / y zdiął korone / zgłowy moiey.

DŁugo myślić / máło mowić / y ſkapo ná złote gwichty / kożde słowo / ważyć potrzeba temu / ktory gwałtowna żałości falla ná rężonego ánimuſzu wſpieráć y w głębokim mániey káthaklizmie tonaczego ſercá / rátowáć zámyſla Przezaczney Audytorze. Tákowęmu bowiem / y naigładſza / by dobrze Obryzowa byłá / nic niepomoże wymowá. Nie da ſię bowiem / vporczywy żal poſkramiáć; lubobyś go złotęmi chámowáł káwecánámi: Nie da ſię ſtanowić ſmutek; lubobyśgo kármázynowemi pętał trynogámi: y owſzem im mu częśći / o poćieſze zgubiony námienkaſz; tym ſię bárźiey wſpomniony priwaty vżarzy / y iáko zagiew zapalona ſwędźi / y iżyczna poćiecha brzydźi. Animus ſemel mærore accenſus, nihil poteſt commodè audire. Widźieliſmy to w wielu: ále oſobliwie / nápátrzeliſmy ſię tego / w ArcyXiążęciu Oryentálſkim Iobie: Temu trzei życzliwi / w nieſcześćiu Przyiaćiele / vważna dosyć wizytę ná gnoiu gdy leżał oddawali; á iednák ſkommátyczny reſponder odnieśli. Audiui frequenter talia, (mowi do nich) Cōſolatores onerosi, omnes vos eſtis. Czemu dla Bogá? y w czym onerosi? Quia amici, oratores, verboſi. wiele mowićie / záczęty mowy / kiedy przeſtáć niewiećie; Czym miáſto poćiechy / więcy y ſroży ſerce me trapicie. Affligitis animam meam, atteritis, & confunditis me ſermonibus veſtris.

Chriſoſt: (beside "Animus semel…")

Iob. 16 (beside "Audiui frequenter…")

 Dodźi-

Do dźisieyszego funerálnego áktu/ Pobożney Pámię-
ći; Jei Mośći Pani Jadwigi z Mieszkowa Rogálinski/
sczedł by się tu był mym zdániem; iáki Consolator, zdá-
leká conductus, famosus, iáki Orator verbosus: ktoryby
swego łagodnośćią iezyká; Szláchetny tey/ Przezaczny
Matroney krwi/ y wszystkich Jch Mćiow Pánow z Mie-
szkowá Odrowązow Mieszkowskich Párentálna Zacność:
y Jch Mśćiow Pánow z Zielincá Zielinskich/ Dźiádowska
świątobliwość/ prækonizował. Ktoryby Jei Mśći Páni
Annie z Brodowá Zielinski; tey Cny Heroiny Bábce/ zá o-
nę iey kurátellę w dźiećinstwie Swiątobliwą: zá instytu-
cyą w obyczáiách Pánienskich chwalebną; zá elokácyą / w
Wielmożnie Rodowity Dom/ Jch Mśćiow Pánow Ro-
gálinskich; tym chwalebnieysza/ im Zacnieisza/ Złotemi v-
sty/ hiácyntowemi słowy; niskie gratitudinis dźięki oddał/
y onęsz zaras przy tym przez ták piekny lat kilku dźiesiąt
wiek/ chwalebnie o wdowiáłą z iedynego Syná/ y iedyney
Cory / á od niey/ z tey iedyny wnucki / z naiprzednieyszy o-
zdoby / y sławy / przez nielutośćiwą śmierć złupioną ćie-
szył. Ktoryby strapionemu Rodźićielá iey sercu/ y oczom/
funerálnymi łzámi zákrwáwionym/ po miłych dwuch/ w
tym pułroczu vtráceniu Corek; Spongiam consolationis
podał. ktoryby J. Mći Páná Wládysłáwá Rogálinskiego
Małżonká iey / nád votá swoie prędzy o wdowiáłego/ ser-
deczną żálość: á przy tym sieroctwo; sieroctwá swego
ieszcze niebaczącego Potomká / przedrobność / deklaro-
wał. Ktoryby oniey od Jch Mośćiow Pánow Syno-
wcow y PP. Synowice /iuż nie iáko Stryience/ ále iáko
własny Rodźićielce/ zá miłość y wszelką w ich opiekę pil-
ność/ y opátrzność gdy iey tego odsłużyć/ dla prętki śmier-
ći nie mogli / podźiękował. Ktoryby Jch Mśćiow PP.
Bráći y Siostry rzewliwie / tulieł: á zgołá wszytkey Ro-
gliá-

gnáciey / y tey Przezacżny Kongregáciey / łágodnym ię-zykiem / żal moderował. Ale iż tá requialna Oratoria ná mnie dźiś przyßła; koßtownych in foro ſanguinis, Generoſo ſanguine nábytych Kleynotow / y Swietnych po brudney żałobie / roſpośćieráć Cherbow: Rodowity Párentelle / w tym Wáßym Załobnym / arcanis pokrewnośći nodis, z forcowánym Kole wywodźić / áni potrzebá żałobna wyćiaga / áni mieyſce / áni czás mnie pozwala: bo gdybym to czynieł; musiałbym bydź árcy verboſus; á zátym zoſtawałbym Przezacżney Audithorze oneroſus; ktorymu / gruba żałoba pokryta ſławę y świetna pod śmiertelnośći vmbella / Wyſokich Cnot Koronę / z głowey J. Mśći Páná Włádyſłáwá Rogálinſkiego / 8ua Februarij w Smoliczách z dieta / Pobożny Pámięći Jei Mość Pánia Jádwigę / z Mießkowá Małżonkę pokazawßy / do Párentalny ſkárbnice / iáko kleinot drogi / y depozyt koßtowny złożę.

Spoliauit me gloria mea; & Abſtulit coronam de Capite meo.

Złupieł mię z ſławy moiey, y zdiał koronę zgłowy moiey. *Iob 19.*

PRáwna to ieſt Przezacżny Auditorze / yß Małżonek kożdy / będac Małżonki ſwoiey głowa / powinien też bydź zarazem / naipierwßa y naiprzedniey-ßa / miedzy ſplendorámi iey / ozdoba / á tá nie ná wyſokich Rodowitośćiách / y Dignitárſtwách / nie ná wielkich zbiorách bogátych kleinotách / koßtowno háwtowánych ßátách / ále tylko ná przyſtoinych / Podćiwego / y Bogá boiacego ſię Męża / ſpráwách / y generycżney Cnocie / záwißá. Ornamentum eſt quod ornat; ornat autem, quod *Crates.*
ho-

honestiorem facit mulierem: hoc autem non aurum, & smaragdus, sed virtus. Ozdoba iest to co zdobi/ zdobi zás to co podćiwą czyni/ Mátronę a to nie złoto/ nie kosztowne kleinoty/ ale Małżeńskie Cnoty. W tych Aspázya Philonowá ná publikách stawała/ te sobie nád dyámentowe kánaki y nád perłowe bindy/ droży szácowała: Czásu iednego/ ná pewny polityce z Małżonkiem swym będąc/ spytał iey ktoś/ Czemuby ieszcze młoda/ vrodziwa/ dostátnia/ y wysoka Senatorka będąc/ szaty iásno bogáty nie nie nosyła/ álbo tem albo y kánakiem/ rámion y piersi nie ozdobiłá/ muszki Fráncuski/ ná nos nie wsádźiłá/ y subtelnych bokow/ binda perłowa nie spięłá? Odpowie wklar/ iużem się ia dosyć przystoinie/ y kosztownie przybrała: Więcy mię zdobi Cnota Mężowá/ á niżeli kának/ álbo binda perłowa. Satis vxori magnus ornatus, viri sui virtus est. W tę Mátrony przybráne. plusquam in auro placebunt. Jest tedy/ y powinien bydź Małżonek kożdy/ Małżonki swoiey ornamentem: alec y oná powinna bydź tákże iego splendorem/ ozdoba/ sławą/ Mulier autem gloria viri est. Ozdoba nie ledá/ nie pospolita/ feryalna/ Ziemska/ ale Niebieska/ słoneczna. Sicut sol oriens mundo in altissimis DEI; sic mulieris bonæ species, in ornamentum domus eius. Jáko słońce wschodzące swiatu ná wysokośći Boży/ ták pięknośc Małżonki dobry/ ku ozdobie Domu iey. Ozdobniec kiedy ná Altanie/ pod czás żáłoby nocny/ wystáwia ná lichtarz iásnogoraiaca pochodnię: ále dáleko y nieporownánie ozdobni/ kiedy Páni Gospodyni w Domu swego Małżonká/ wszelka pobożnośćia/ y Cnota swiećić będźie. Sicut lucerna splendens, super candelabrum sanctum. Pięknieć kiedy tám pod wieczor/ wszystkim widáć; ále nie grzeczy/ kiedy y onemu/ ktory się po śćiánách krolewskich/ waży nie wdzięczne pászkwile pisąc: *Mane Tekel Phares.*

Aspasia.

Tertuliaz.

1. Cor. 11.

Ecclés. 26.

Idem.

Danielis. 5.

Pięknie

Pieknie kiedy słońce bieg swoi iáśnodźienny po Niebie wo-czy/ abowiem pod czas Kurśoriey swoiey z Złotemi kru-szcy źiemię imprægnuie/ y wszytek swiát złoci: alec nie pieknie/ kiedy się Pani Małżonka bryżuiąc/ dyetuie/ y co dźień dyetuiąc bryżuie/ á Pan Małżonek nieborak/ sam około Oekonomiey ciekaiąc/ poci. Pieknie kiedy słońce/ iásne promienie swoie po wysokim Niebie rozstacza/ y wszel-kie wzroku nászego obiecta illuminuie: bez iego bowiem splendoru/ precz Apellesow/ z wybornemi kunsztámi offi-cyny: przez pracowitych Ogrodnikow/ z błędnymi labi-ryntami ziárdyny. Nierozeznáć w ćieniu/ czy by naimi-sternieiszy konterfet/ nieobaczyć bez słońcá omácnie w o-grodźie/ co zá koloru kwiatek. Takać ma bydź kożda Má-troná ozdoba/ słoneczna Małżonka swego/ y domu iego/ Sicut sol oriens mundo. Oto się stárác winna/ aby Mał-żonkowi w domu iáko Iowiszowi ná niebie słońce swie-ciła: áby misternie/ z roznych Fámiliy obrotow złożoną sphere/ oswiecałá/ y Planetom ich splendoru vdźielałá: gdyż gloria stellarum mundum illuminans in excelsis sol. *Eccl: 26.*
Aby Małżonkowi Phaëtonsis, nie Bubony iákie/ ábo ve-spertiliony rodźiłá. Summá wszytkiego/ stárác się ma áby byłá Mulier bona, nigdy y nanmiey nie záćmiona.

Záćmienie słońca/ iáko nam tego roku/ podług obser-wánciey Mathemátykow/ w Przewodny poniedźiałek/ o południu przypada/ parę godźin tylko/ á minut kilkánaśćie trwáć ma/ a iednák tych dwu godźiń Ecclypsáciey/ przez lat dwie/ Miesięcy dwá/ y dni siedm/ dźiwnie szkodliwe effekty pánowáć nam będą. Takci y te słońcá/ iezeli kiedy ná nie iáka Ecclypsis przypádnie/ szkodliwe bárzo potom-stwu/ y wszytkiey/ by naświetnieyszey Fámiliey/ effekty zostáwuią/ ktore im potym ná oczy z Salomonem wyrzu-cáią: ktoremu Marki iego ecclypsis w splendorze krole-wskim/ ták wádźiá/ ze przez dwá tysiąca lat y daley/ z pá-

mięći

mięći ludzkiey nie wywietrzáłá / wßyscy od Mátthera świętego wiemy / y potomne czásy od niegoż wiedźieć będą / iż on ták sławny y chwalebny Pan Izráelski. Natus est ex ea quæ fuit vris. *Math: 1.*

Słońce kiedy się ćmi / naywięcey snadź w ten czas spektatorow miewa: pátrzą iedni przez dyspera / y perspektywy: pátrzą drudzy przez skały / y płoty: pátrzą inni przez spáry / y hiszpańskiey igły subtelne punktury: dla tegoć n u ktoś przypisał / Spectatur cum deficit. Tákći y ná to polityczne słońce / naybárziey w ten czás oczy wytrzeszczáią cum deficit, w ten czásie sobie wßyscy pálcem pokázuią / cum deficit. w ten czás ná nie / iák czeczotki ná puszczykά kßykáią / cum deficit: kiedy się ćmi. Niechayże tedy stára się kożda áby byłá sicut sol oriens mundo.

Pobożney pámięći Jey Mość Páni Jádwigá z Mieszkowá / Rogalińska / Małżonká swego / y Domu iego wßytkiego / byłá sławą / ozdobą / świetną / bo słoneczną: byłá sicut sol. bo sámá iedna / w Ornamentum Domowi zacnęmu Ich M M. P P. Rogalińskich od Bogá przeznaczona / y Jego Mći Pánu Władysłáwowi Rogalińskiemu / w Roku 1642. zá towárzyßá miłego / y przyiáćielá dożywotnego / sicut sol dopiero oriens, we czternastym Roku oddána: byłá sicut sol oriens; bo krotko bárzo / tylko lat iedenaśćie / ná horyzonćie tym / wßelką przystoynośćią / chwalebnie / y vćieśnie świećiłá. Oriens bo tylko ßeśći dwadźieśćiá lat / żyćia swego ledwie dopędźiłá: byłá ießcze oriēs bo drobne potomstwo; iednák wßytko sicut sol, in ornamentū Domu Ich MM. PP. Rogalińskich zostáwiłá.

Jest ná bitym gośćińcu słonecznym / Zodyákiem go Máthemátycy zowią / znákow iákoby Auszteryarzow po niebie rozsádzonych dwánaśćie. iest Báran / Skorpion / Lew / Taurus, Rák / y inßy.

Sunt Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo,

Libraq;

Libraq; Scorpius, Arcitenens, Caper, Amphora piscis.
Kiedy do ktorey/ z tych pomienionych gospod/ słońce po niebie chodząc wstępuie / snadź się gospodarskiemu humorowi / we wszytkim accomodować zwykło. Słońce polityczne/ dla Bogá niechay te gościńce mija / y zuchwálego Baráná / by mu snadź nie nażyczył rożkow / ná iego domiesłyki / bá y ná sámego Páná. O tym źwierzęciu słuchaycie / co Dániel S. powiada: Vidi Arietem cornibus ventilantem contra occidentem, & contra Aquilonem, & contra Meridiem, & omnes bestiæ, non poterant resistere ei. tego się strzeżcie á przeto mijaycie. Niechay mija y Skorpioná/ bo y o tym nie foremne nowiny powiada Plinius iż nullo momento meditari cessat, nè quando desit occasioni, ferit & obliquo ictu, & inflexo. Niechay nie wstępuie y do Leoná/ by snádź nie chciało być / tákie doma Sicut Leo in domo: á wieß dobrze P.A. iż commorari placebit Leoni & Draconi quàm habitare cum muliere nequam. Niechay nie wstępuie y tám / kędy gospodáruie Rák/ boć owo záiste nie grzeczy / kiedy małżonek iuż prosi / iuż rośkázuie / áby nie było ináczey tylko ták / á słońce Pánu ná złość/ iáko Rák wszycko opák. Niechay ná ostátek stroni / y od zuchwálego Cornupety Cielcá bá y od iucznego strzelcá / bo y ten słyszę ma humor nie spokoyny / dźiwny / ktorzy v niego kiedy forensámi byli / ták ich opisano. Dentes eorum, arma, & sagittæ, & lingua eorum, gladius acutus. Zęby ich oręże y strzały / á ięzyk ich miecz bystry. Pisze Odelrius de rebus Iudicis, iż w Indyach dálskych/ znayduia się Białegłowy ták zębáte / iáko v nas Odyncy / v dźikie swinie / ktorych kły záwsze z pyskow wyglądáią: álec to iuż nie tylko w Indyach / lecz y w nászych kráinách znayduie się / częstokroć widamy stadlá tákowe / co o ledá cefrę/ pokázuią sobie dentes, zá ledá przyczynką / zgrzytáią y ostrzą ná się dentes, bá y częstokroć porywáią

Danielis: 8.
Plinius.
Eccl: 4.
Eccl: 25.
Psal: 56.
Odelrius.

 się

ſię ad dentes, ad arma, ad ſagittas, ad gladium, y rzadkie to á prawie cudowne / tymi czáſy Małżeńſtwo / w ktorym by ſię nie znaydowały dentes.

Rzymiánin ieden ſobie / y Małżonce ſwoiey / grobowiec zbudował na ktorym Epitaphium tákie wyćioſáć kazał.

Heus Viator Miraculum. *Cud.*

Co zá cud? Hic vir & vxor non litigant. To Cud / yż tu iuż ſobie Małżonkowie zębow nie pokázuią / áni na ſię zgrytáią. Qui ſimus, non dicam.

Cosmy zacz nie powiem. Alic w oſobie Małżonki ſwoiey martwy / na onym że grobie / ozywa ſię w te ſłowá / y nieſtwornie mowi.

At ego dicam. Ale ia powiem.

Hic Bebrius, ebrius, me ebriam vocat.

Oto leży Bebrius piánicá / ktory mię piánicą názywá.

Non dico amplius; heu vxor, etiam poſt mortem litigas: Dla Bogá żono iuſzći ia milczę / á tiey przećię poſtáremu / y po śmierći ieſzcze / pokázuieſz mi dentes. Tym żártowanym nagrobkiem / Autor dał znáć; iáko to ná świećie rzadkie ſtadło / coby dentes nie miáło / rzadkie coby ná ſię niezgrzytáło / coby ornamentum á nie tormentum, w domu Małżonká było.

Nie przychodźiło tu nigdy / w tym Przezacnym / á prawie Cudownym ſtadle / przez lat iedenaśćie / ad dentes, ad ſagitas, ad gladium: á to dla tego; iż w tey Cny Mátronie / nie było ani ſurowośći Leonowy / áni iádu y złośći Scorpionowy / áni vporczywośći Báránowy / áni retrogradáciey Rakowy / tylko Szale Niebieſki Erygony / ná ktorech przy wyſokim iey / w młodym wieku roſſądku / obaczyłeś / y vpodobałeś Mśćiwy P. Rogalinſki / Omnia ſigna virtutum: in fronte grauitatis, in oculis lenitatis, in rubore verecundiæ, in ſermone iuſtitiæ; z tych znákow / ominowałeś záraz ſobie dobrze / że oná miáłá być / Twoia ſławá / ozdobá / koroná / ornámentem. Miáł-

Miałáć wprawdźie dosyć Ornámentu / Wáß, y złota virtu- *Páprocki.*
tis Nawá Mściwi PP. Rogalinscy od kilku set lat / fortun- *Bielski.*
nie zawße / po Sármáckim Morzu pływáiąc meritis in Pa- *Okolski.*
triam, & Rempub: plena; á zátym præmijs ac honoribus,
ozdobiona: Osobliwego iednák dodał iey splendoru / Swięt-
ty pámięci Jego Mć P. Jan ze Zwonowa Rogalinski Ro-
dźićiel Wáß / kiedy Nawę swoię / z Nawámi Jáśnie Wiel-
možny Familiey / Jch Mściow PP. Szołdrskich / skonfæ-
derowáł / y Classem, iák niegdy Troiánski Æneás, pod Jdą /
w tych nászych dwuch Woiewodctwách záłożył / y w nim for-
tunne / po Slácheтni Krwi / co Przednieyßych w tych dwuch
Ziemstwách / Domow y Familiey / nawigácyą zordynował.
Przydaliśćie y wy ták wielkiego Oycá godni Synowie: Ozdo-
bny Łodźi Wáßy / Ornámentu / kiedyśćie się wßyscy vnanimi-
ter, z Pallady do Bellony vdáli / y tám Tyrocynia wáße Oy-
czyźnie miły / iáko prárodźiwi Oicowicowie chwálebnie kon-
sekrowáli: Gdźie Rodzony Wáß náistárßy / Pobożny Pámięci
J. M. Pan Andrzey Rogalinski / w Prusiech męźnie z nieprzy-
iáćielem czyniąc / in Lecto Honoris chwálebnie poległ. Przy-
dał y drugi Rodzony / ozdoby tey Łodźi / ßczęśliwy pámięci
J. M. P. Alexander Rogalinski / kiedy się z Domem Zacnym
Jch Mściow PP. Gadkowskich / y Jch Mściow PP. Zdza-
rowskich / á ießcze pierwy z Domem Jch Mściow PP. Jabł-
kowskich / y ich Collaterálámi spowinnowáćieł / y zacne Po-
tomstwo / in Ornamentum Fámiliey zostáwił. Przydaliśćie
y Wy tákowemi Kontráktámi / y swiątobliwemi Małżeń-
skiemi związkámi / z Domy Jch Mściow PP. Blinskich / Bo-
guckich. Jch Mściow PP. Mielżynskich / Mięcelewskich / kon-
fæderuiąc się. Przydáleś y Ty niemni / Nawie swoiey ozdoby /
Mściwy P. Władysłáwie Rogalinski ozdoby / y splendoru /
kiedyś sobie Tę Cną Mátronę / cum bono omine, za dożywo-
tniego Towárzyßá wźiął: A naprzod się z Domem Stárożytnym /
Oyczyźnie dobrze y dawno zásłużonym / Jch Mściow PP.

 Odro-

Odrowążow z Miefkowá Miefkowskich/ przytym z Domu Ich Msciow PP. z Zielinca Zielinskich/ Ich Msciow PP. Vrsinow Debinskich / Ich Msciow Panow z Pogorzeli Pogorzelskich/ Ich Msciow PP. Konarzewskich/ y inszych wiela znacznych spowinowáciel/ y tym słońcem Dom swoi/ y Sławę trwałą / oswiecił y ozdobieł.

Prouerb: Mędrzec zálecáiąc in genere Mátronę: powiáda Zoná iest
14. sławą/ ozdobą/ y koroną głowy Małżonka swego/ y Domu iego. Mulier diligēs Corona est viro suo. Białogłowá pilna/ iest ko-
70. roną Małżonká swego/ LXX. czytáią. Mulier fortis, ábo for-
Symmách titudinis. Białogłowá prácowita/ gospodárna. Symmachus.
Cháld: Mulier abundantiæ, dostátnia. Chaldeiczyk. Mulier Honesta,
Zydowin poćciwa. Zydowin. Mulier virtutis. Białogłowá Cnotliwa. Corona est Mariti sui.

Niezawiodłeś się Mśćiwy Pánie Rogálinski/ neq; in omine, neq; in homine; coć przyznáć muszę gratulatoriè. Azaż tá Domu Twego nieozdobiłá? ktora ták diligens była/ że też Mulier abundantiæ, iuż w Przezacznym Potomstwie / iuż w prácowitym gospodárstwie/ miedzy prednimi dank miáłá? A zaś nic ozdobiłá? kiedy ták honestè, iáko Mulier virtutis, bez na-
Iudith:8. gány żyłá? á ták żyiąc/ chwálebne proclama z Iuditha zárobiełá Quia timebat Dominum valdè. nec erat qui loqueretur de illa, verbum malum. Co ô ták rzadká.

Pobożne spráwy Mátron są to iákoby kwiatki iákie / ábo perły kosztowne / ktorych Małżonkom swoim/ korony ozdobne budnią. Studiosæ actiones, sunt veluti quidam flores, seu potius gemmis, ex quibus coronis Maritis fabricantur: z tákowey korony dáleko więcey / ániżeli z Krolewskiey / złotey / niechay się małżonek koźdy cieszy. Magis de virtutum corona, quam de Regio diademate gloriandum.

Rabi Simeon in Pirke aucth. trzy zácne Korony wspomina. iedną Coronam legis, drugą Coronám Sacerdotij, trzećia Coronam Imperij: iednák nád te wszytkie/ Koronę dobrey sławy

wy przekłáda. Verum Corona bonæ famæ, illuſtriór longè & pretioſior his omnibus eſt: á że ták koſztowna/ ozdobna/ y chwalebna ieſt tá Korona: toć poſzánowánia/ y wſzelkiey ochrony godná. Obiecuiecie im to wſzyſcy/ y niemal krwią zapiſuiecie/ kiedy ſię o nię ſtáráiąc/ nie raz czołem niſko biiecie/ ale im tego niektorzy dźieśiątey częśći nie oddawacie/ bywa to często/ że on co iey więc fatalnie dobra noc/ áż ku dniowi z vprzykrzeniem grawáć/ grawaiey sam potym pięśćia ná gębie/ mienie weſele/ obroci ſię mięſopuſty w ſmutny Popielec: weſoły Máy w niewdźięczny Marzec: á Żoná u Męża w bydlę: purpurá w żałobę: Korona w poniżenie: nie ták by záiſte miało bydź/ nie ták/ bo cuilibet viro, Regnum eſt propria Coniux (*Ioan. Antioch.*) káżdego męża Páńſtwem ieſt y kroleſtwem Małżonká iego/ y nie ták Krol Korony/ abo purpury/ iáko Małżonek Małżonki ſwoiey/ ſzánowáć y ochraniáć winien. Non ſic Rex purpuram & diadema, vt vir vxorem honeſtam reuerenter tractare, & tenerrimè amare tenetur. mowi tenże. Do tego wſzytkich małżonkow exhortuie Apoſtoł. viri diligite vxores veſtras, ſicut Chriſtus dilexit Eccleſiam, ktory ią ták vmiłował/ że dla niego krwie ſwoiey wylać nie żáłował. *Ioan: Antioch.* *ad Epheſeos 25.*

Dawni małżeńſkiego ſtanu ſymbolum gdy chćieli pokázáć/ malowáli mężczyznę y białagłowę/ práwe ręce ſobie trzymáiące/ nád rękomá piſáli/ Amor miłość. Nád głową Męża/ Honor vczćiwość. Nád głową Mátrony/ Veritas prawdá. wiem że ſię wam tu niektorym/ ieżeli nie wſzytkim P. A. to malowáne ſtadło podobáło: iednák mnie bynamniey: y owſzem mogę to beſpiecznie twierdźić/ iż tám w onym małżeńſtwie/ w ktorym Amor, Honor, Veritas, będą malowáne/ nigdy nie będźie zgody/ á zátrzymáni domowey ozdoby. *lib: de Imaginibus Deorum.*

Co ſię tknie Małżeńſtwá: nie potrzebá nam tu pendzlowánych analogiey wyſtáwiáć: tá bowiem Mátroná/ byłá żywym Cnot/ y wſzytkich attrybutow Małżeńſkich konterfetem. Tu był nie malowány Amor, Tu niezmyślony Honor. Tu ſczera

Veri-

Veritas: y formata fides. Oná z dawnymi Rzymskimi Mátronámi / in amore Martiali certowáła / ktore kiedyś ná subsidium Oyczyzny / od Francuzow zwojowány / drogie kleynoty zrzucały / nimi sobie pokoy / y miłym Małżonkom kupowały: zwyciężyłá ich w tym tá przezacna Matroná: kiedy nie z żadney potrzeby / áni z musu / ani fuku / ale z sámey miłości Małżeńskiey / kilká Tysięcy z posagu swego / Małżonkowi miłemu liberè ofiárowáłá / ktorey donátywie / aby iey Rodźic nie kontradykował / y owszem ássystencyą swoią / w Grodźie Poznańskim roborowáł / z płaczem vprászáłá. Zwyciężyłá ie y w oney submissiey / ktora strwożone przed Annibalem Kárthagińskim w Pantheonie Rzymskim / Bogi y Boginie błagáiąc / páwimenta szorowáły / y warkoczámi ścieráły. Oná bowiem z inszymi Matronámi pobożnymi / pod czás przeszłoroczney Generalney Nobilitatis expedycyey / obfitymi łzami niskie progi / Cudownego Obrázu Pánny Przeczystey / w Borku ná Zdźiesku omywáłá / vstámi ie / y ięzykiem od postow wyschłym) ścieráłá: Do tąd po trzykroć / w niebytności Małżonká peregrynowáłá / o szczęśliwy iemu / w tey expedycyey succes / y prędki do domu rewersal / Bogu / przez intercessyą Naświętszey P. supplikowáłá: Msze ss. támże w Borku / ná tęż intencyą / w kożdy tydźień trzy: v nas tu w Kobylinie / tákże trzy. w Smolicách iedne / w Iutrosinie v S. Krzyżá / iednę / z swoiey industryey zádnę kupowáłá Co gdy otrzymáłá / y że miłego małżonká w dobrym zdrowiu przywitáłá / záráżem wszytko poddaństwo płći oboiey / y czeladź domową wszytkę / ná dźień Národzenia Naświętszey P. do Borku / sámá pieszo z wielką fátygą prowádźiłá / y tám Bogu y iego Naświętszey Mátce / nie wypowiedźiáne dźięki y wota / ták wesoło / y resolute oddawáłá / że też v mnie zá pomoc tey Kompániey dźiękuiąc rzekłá: Niedbam iuż moy Oycze / choćiaibym teraz y vmárłá / kiedym tę drogę odpráwiłá / y Naświętszey P. zá iey skuteczną przyczynę podźiękowałá: iákoż nie pochybnie / byłá iey tá drogá / ábo ráczey Amor znáczna

czna do pierßy choroby/ á teraz y do tey ßczęśliwey iey śmierći/ przyczyna. Był tu y rzadko widány Małżeńſki Honor: ták dalece/ że iu; z Małżonká ſwego/ nie Pánem iako oná ſławna Pátriarchini/ ſwego Abrahamá/ ále Dobrodzieiem záwße zwáła: y to z táką pokorną ſubmiſsią/ iákoby mu nie w Małżeńſtwo/ ále w opiekę od Rodziców/ oddána byłá. Tu byłá y veritas, tu fides, á táka: że kiedy iuż na śmiertelny pośćieli leżąc/ Małżonkowi miłemu/ zá zgodną y ochronną kohabitácyą dźiękowáłá/ á oras ex venialibus, & ignorantijs domeſticis œconomicis przeprąßáłá; przytym z Kontráktu Małżeńſkiego/ Jego Mśći kwitowáłá/ rzekł iey ktoś. Mośćiwa Páni/ proś WM. J. Mśći / áby po śmierći na duſzę WM pámiętał: Odpowie ná to zárázem; Dáycie mi z tym pokoi/ będźieć on wiedźiał / co czynić. O Mulier magna eſt fides tua? A ktoraś kiedy z Matron / zá żywotá nie tylko po śmierći / ták ſtátecznie / o miłośći Małżonká ſwego trzymáłá ? ktoraś mu kiedy ták iáko ty vfáłá? wiem że ſię ſwoiey małżonce ieden v Propercyuſá z miłośćią oſiárowáł/ y oney po śmierći dochowáć wiernie obiecował.

Terra prius falſo partu, deludet arantes,
Et citius magnos, ſol agitabit equos,
Quam poſſim noſtros, alio transferre calores
Tuus ero viuus, mortuus Tuus ero.

Propertius lib. 2.

Więc niewiem/ ieżeli iey tego kompromiſſu dotrzymał. To wiem iżeś ſię ty ná opiniey ſwoiey Cna Mátrono niezawiodłá / ználáś záwße po Małżonku ſwoim Amorem: oſobliwie ná on czás/ kiedyć ſam nieproßony / ále vltro z miłośći/ meliorácyą opráwy vczynił/ yz połowice ná cáły Czeluśćin/ práwo ſwoie extendował. Ználáś po nim y Honorem, Veritatem, Fidem, kiedyć w wieku twoim ieſzcze świeżym/ á práwie w naylepßą kwitnącym/ ták vfał/ że gdyby były nái/ te fátá pierwey/ ktore ná ćię dźiś przyßły/ iżeś ſtánu ſwego nie miáłá mienić/ ani dźiatkom krzywdy czynić / á zátym nikt ći ich też nie miał (iáko inßym wielom) z ręku wydźieráć/ nikt ſię nimi pierwey opiekáć/ tylko ty/ naypierwßa ich Tutorká przyrodzona/ y Aktami zapiſána/ zoſtawáć miáłá. Otoć y dźiś przy ták

zacney krwi twoiey gromádźie/ Amorem miłość/ Honorem vczćiwość/ oddawa: oboie ſerdecznymi łzami hoynie płáći.

Oswiadczáć przy tychże Veritatem, & Fidem, nie Kátáfalkiem przepyſznym/ wiedząc dobrze z Auguſtyná S. że one náſze Polſkie Mauſolea ſumptuoſa, ſą tylko Conſolatoriæ oſtentationes viuorū, non ſuffragia mortuorum: Ani też twego żálobnego Funerału/ zdobi Herbownymi plátámi/ woli do służby Bożey należytymi Ornatami/ humorowi twemu swiatobliwemu w tym akkomoduiąc ſię/ gdyżeś y ty zá żywotá ſwego/ Kielichy Páńſkie/ y w tym tu náſzym vbogim/ y Borkowſkim Kośćiele/ bogato haftowanymi/ zdobiłá Welámi. Oswiadcza ieſzcze/ nie gromadnymi Zakonnych Mendykantow kupámi: ktorych ná takowe Akty/ częſtokroć niektorzy dla prożney oſtentácyey/ z dalekich Conwentow wokuią/ w Proceſsyach ich rachuią/ á potym ledwie czáſem wiedzą/ ieżeli co/ y kiedy iedzą/ ábo kędy y náczym ſtrudzeni/ gorzey niżeli pſi/ biednego bárłogu nie máiąc/ leżą. Małżonek twoy/ iáko w Rzymie Pammáchius od polityki Rzymſkiey/ y dumney oſtentácyey Polſkiey odſtępuie. Oſſa Tua veneranda, eleëmoſinæ balſamis rigat. Nie tylko w tym Conwenćie náſzym Kobyliuſkim/ ale y Koźminſkim/ Oſtrzeſzewſkim/ Goreckim/ Osieckim/ y w inſzych rożnych ſuffrágiámi/ iáko balſámem drogim polewa/ Sławę ćię ſwoię/ domu ozdobę/ głowy ſwey Koronę/ żáłoſny przyznawa/ y ná ſkwápliwą smierć dumaiąc vſkarża. Spoliauit me gloria mea, & abſtulit Coronam de capite meo.

Hier. Epiſt. 26.

Mogęć ieſzcze do tey chwały/ y z wyſokich Cnot zbudowáney Korony/ przydáć y one akkomodowáć/ słowá *Eawárdá VI.* Królá Angielſkiego/ ktore był ſymbolicżney ſpherze/ ná ręce iákiś niebieſkiey záwieſzoney przypiſał/ Nihil ſine Deo. Ta bowiem cna Heroiná/ cokolwiek kiedy czyniłá/ nigdy nic coby było Sine Deo nie poczęłá. A naprzod iż od ſlachetnego iey vrodzenia pocznę: Non ſine Deo, przez ſkwápliwą smierć/ pobożney Rodźićielki ſwoiey/ trzy dni tylko maiąc oſierocona/ ná opiekę przyſzłá Iey Mośći Pániey Anny z Brodowá Zielinſkiey/ Bábki ſwey ktora ią non ſine Deo,

Eduardus Rex Brit.

z dźiećiń-

·b

z dźiećinſtwá wychowáłá: Bogá ſię bać / ktemu záwſze / y Mátce iego Przenaswiętſzy / wiernie ſłużyć náuczyłá: Ona ią w ſtan Małżeński: Non ſine DEO wydáłá: wprzod ią małżonkowi vććiwość wyrządzáć poddáńſtwu y ſłużebnym ſpráwiedliwość oddawáć: Dom ſpokoynie rządźić / náuczyłá / y tak ſię według iey inſtrukciey / záwſze ſpráwowáłá: nic coby ſine DEO było / nieczyniłá żadnego dniá / ſine DEO nie ſtráwiłá / żadny Wigiliey / y vroczyſtośći ták Pánny Naswiętſzey / iáko y ſámego Zbáwićielá / ſine DEO nie odpráwiłá: ale nadewſzyſtko / żadnego Potomká niemiáłá / ktoregoby pierwy ieſzcze / niżeli Anna Sámuelá / w kośćiele Bogu nie præſentowáłá: ktoregoby ráni / ániżeli Aethá ſwoiego Bernardá / ná Ołtarz / iáko wdźięczną ofiárę niepokłádáłá. Miáłá zwyczái świątobliwy / pámięći y náſládowánia godny Tá Pobożna Mátroná: brzemienna będąc / á bliſko ſię rozwiązánia bacząc / śiedm Mſzy świętych zákupowáłá. Pierwſza o Niepokálanym Poczęćiu Naswiętſzey Pánny / Druga o Národzeniu / Trzećia o Præſentáciey iey. Czwarta Annunciáciey / Piąta o Vizytáciey / Szoſta o Národzeniu Páńſkim / Siodma o Chwálebnym Przemienieniu iego. Do ktorych świece y wino dawáłá ſámá wſzytkich nábożnie ſłucháłá / ſpowiedź czyniłá / Ciáło Páńſkie przymowáłá y tám záraz przy tym nabożeńſtwie / Immolatrix ſuorum viſcerũ zoſtawáłá: gdy on płod ſwoi / ieſzcze w żywoćie zámknięty / Bogu y woli iego Przenaswiętſzy / totaliter rezygnowáłá: czego y przed ſámą śmierćią potwierdźiłá / gdy ich w śieroctwie drobnych / iednák non ſine DEO, ná tym świećie zoſtáwiłá / wſzytkich pierwy / niżeli ſię z nimi roſtáłá / w opiekę Naswiętſzy Pánnie / y w potężną protekcyą Boſką oddáłá / mowiąc przytomnym. Niech wam Bog błogoſłáwi miłe Dźieći / á Pánná Naswiętſza niech ſię wámi záwſze / iáko moiá Dobrodźiká opieka. O iáko kożde z was Tee Dźiećiad liberum rationis vſum przyſzedſzy / śmieli y beſpiecznie dáleko / niżeli kiedyś wtory Krol Iſráelſki / mowić będźie mogł. Domine ſpes mea à iuuentute mea: *Pſal* 70.
in te confirmatus ſum ex vtero: de ventre Matris meæ, Tu es Protector meus: Quia ecce ego ſeruus Tuus & filius Ancillæ tuæ.

Cæsarius. Dźiwna rzecz piſze Ceſarius o iednym Zakonnym Láiku: ktory máło co chorowiąc/ w niebytnośći Stárſzego ſwego vmárł. tey godźiny po śmierći ſwoiey/ pokazał ſię podrożnemu Przełożonemu/ przyklękáiąc przed nim á mowiąc: Benedicite Pater R. ñde, iam vado. Stárſzy niewiedząc co ſię dźiało / ſpytá go. Frater á ty do kąd? quo vadis? Odpowie vmárły klęcząc / Pater cum licentia veſtra vado in cœlum, ad DEVM. Pátrzćie iáko ten proſty Zakonnik/ bez licenciey y błogoſłáwieńſtwá Gwárdyáńſkiego / niechćiał czy nieśmiał/ wendrowáć do Niebá/ y ſtáwić ſię przed Bogá. Dźiwna to záiſte: ale rzecz dźiwnieyſza ia w Tey Cny Mattronie baczę. Tá żadnemi obligácyami Zakonnemi nie będąc obowiązána y owſzem z iurisdykciey naturalny Rodźićielá ſwego miłego emancipowána/ gdy w ſtan Małżeńſki wydána: A iednák licenciey v niego żebrze/ y ná drogę Niebieſką pokornie / złożą ſię zmykáiąc / y głowy iuż/ ćięſzką choroba zwątlony nákłaniáiąc / o benedykcyą iego proſi. Benedicite Pater. Dobrodźieiu moy / błogoſłáwmi też WM. ktorym áktem/ nikt niepowie bo też nicht nie wie/ iák ćięſzko żáłoſne ſerce Rodźićielá ſwego zraniełá / y nowe z oczu iego obfitych łez fontány / otworzełáż gdy ſwoie po otrzymaniu od niego benedykciey/ konáiąc zmrożełá.

Strasna ieſt śmierć wſzytkim / á práwie nád wſzytkie ſtráſzydłá naiſtráſznieyſza. Omnium terribilium, terribiliſſimum eſt mors: oſobliwie iednák niezbożnym/ okropna ieſt / tych bowiem duſze/ ná złośći y grzechy ſwe wſpominaiąc/ Sądow lękaią ſię/ y dáremno

S. Greg. Hom. 13. w zwątlonym ćiele opieráią/ y wynieść niechcą: o czym Grzeg: S. Homil 13. Aperire Iudici pulſanti non vult, exire de corpore trepidat; & videre eum, quem contempſiſſe ſe meminit, Iudicem formidat. W ten czas dopiero z przeſtrachu / Mſze Swięte zákupuią/ iáłmużny do Szpitalow/ y Klaſztorow roſſyłáią / áby zá nich Bogá błagano / pilno proſzą: ale gdyby miał kto odoratum ták acutum, iáko on Laudomarus Opat Swięty/ ktory iáło iużny złoty/ od iednego Páná chorego przyſłány / nie liczeł áni wagi iey ná ſzálkach probował/ ale tylko czerwonych złotych wąchał/ z kilku dźie-

siąt/

śiat/ ledwo ieden ſpráwiedliwy/ ktory krzywdą ludzką nie tráćiel/ znalaſł/ y zá obligácyą przyiął. O gdyby kto z nas ták cudowny śiły znalaſł śię iáko Fránćiſzek Swięty z Paule rzeczony: ktory przed Fryderykiem Ceſárzem Iu perłáły łamał/ y z nich w oczach iego/ y wſzytkiego Dworu krew z bytecznych/ z poddáńſtwá tráciey toczył. A co tákowyw pomogą chleby/ ktoremi vbogich żebrákow kármią/ ieżeli ie krwią poddanych/ bliźnich/ y vbogich roſczyniáią: y mężoboicow pobrátynámi zoſtawáią? Qui aufert in ſudore panê, quaſi *Eccl. 34.*
qui occidit proximum ſuum: qui effundit ſanguinem & fraudem facit mercenario, fratres ſunt. powiedźiał Syrácides. Tákowych iáłmużn y ofiar Bog nie przyimuie/ áni zá nie tym pœnitentom/ grzechow odpuſzcza. powiada Ten że Dona iniquorum non *Idem.*
probat Altiſſimus, nec reſpicit in oblationes illorum: nec in multitudine ſacrificiorum eorum propiciabitur peccatis. Przypomnieyćie ſobie proſzę onego kruká Æſopowego/ ktory gdy ie... go gdy ćięſzko á práwie śmiertelnie záchorował/ przez Mátkę o konualeſcencyą do Bogow ſupplikował/ áż mu oná wbrod rzecze. O fili mi putaſnè aliquem tibi Deorum propiciũ forè cum nemò ſit, de cuius Arà non auferes aliquid. Co ná to rzeką náſzy Corwuſowie/ ktorzy nie tylko vbogiego poddánego obora; ále y Boſką/ gdy kápłáńſką/ chcą śię zápomoc y naſyćić z Ary ofiárą? Iáko śię ći śmierći lękáć/ o prolongácyą dalſzego żyćia pilno/ á dáremno z dumnym y robáczywym Anthiochem/ żebráć będą. O ktorym *2. Mach.*
2. *Mach.* 9. powiádáią/ Orabat ſceleſtus Dominum, à quo non eſſet miſericordiam conſequuturus. Nie ták ludźie pobożni/ nie lękáią śię oni śmierći/ y owſzem weſelą śię/ y oney z Auguſtynem S. *9.*
do siebie łagodnie wzywáią. O bona mors valeas aduenire, con- *S. Aug.*
fiteor ſi poſſem, libenter te amplecterer, vltro ſubirem. Drudzy przychodzącą/ mile z Fránćiſzkiem S. po przyiaćielſku witáią. Beneueniat Domina ſoror mea mors. Inſzy na przyśćie iey/ O glorioſa Domina ſpiewáią. Niektorzy z Pſalmiſtą o niey vſłyſzawſzy Lætatus ſum in his quæ dicta ſunt mihi intonuią. A drudzy z Ambrożym S. Te Deum laudamus weſoło záczynáią/ y Bogu dźięki oddáią. *Pſal. 121.*

Nie może tego bespieczeństwá mieć: y ná ták wesołą fántázyą
pod ten czás ostáteczny/ zdobydź się tylko ten/ ktory de sua opera-
Gregor. tione securus est: Ten się nie opiera/ ale ochotnie przychodzącemu
Hom 13. Pánu otwiera. Pulsanti cõfestim aperit. Ten lætus Iudicem susti-
net. Ten cum tempus propinquæ mortis aduenerit de gloria re-
tributionis hilarescit. *Hæc D. Greg. Hom. 13.* Z tąd ći przyszło/ rzad-
ko ná świećie widáne/ Tey pobożney Mátronie bespieczeństwo/
że się iáko sámá przed Kápłanem powiedźiáłá/ śmierći nie báłá; áni
od miłego Małżonká/ áni od tego drobnego potomká/ odeyść nie
żałowáłá: Gdy iey bowiem nasz ássistent/ ktory ią ná śmierć dyspo-
nowáł/ o to pytał; rzekłá nie żáłuię tylko tego/ iżem Bogá mego
kiedy obráźiłá/ á zá grzechy moie ieszczem dosyć nie vczyniłá. Z tąd
záraz iuż w ten tydźień trzeći kroć/ spowiedź czyniłá/ Sákrament
Przenáyświętszy przyięłá/ o Oley S. prosiłá/ Protestácye chrześći-
áńskie/ y Litánie do wszytkich Swiętych/ odpráwiłá. Obraz Ná-
świętszey Pánny piástuiąc/ y co raz go mile cáłuiąc/ w iey opiekę y
obronę oddáiąc się/ z nim iáko niegdy Pátronká iey/ Iádwigá S.
przy bytności Kápłáńskiey z wielkim baczeniem y nabożeństwem/
Bogu w ręce świątobliwego duchá oddáłá: z świátem się y z wá-
mi wszytkimi mátkowymi vsty pożegnáłá. Krewnym zá miłość.
Sąsiádom zá życzliwość. Poddáństwu y służebnym domowni-
kom zá wierność: á wam wszytkim zá tę chrześćiáńską vczynność/
skinieniem głowy podźiękowáłá. Załości wszytkich y łez obfitych;
osobliwie Małżonká swego miłego/ z ktorym non tam diu, quam
bene żyiąc/ nábawiłá. On bowiem ná miłą kohábitácyą wspomi-
náiąc/ iáwnie to przyznawa/ iż mu ad summam felicitatem nihil
defuisset, si illa vixisset. A nie dźiwnię/ bo dobrze wiem/ iż mulie-
ris bonæ, Beatus vir záwsze bywa. Ktoremu tákowa zá spráwy
iego godne/ zá postępki pobożne/ w kontentácyey y zásłużonym/
od Bogá dawáią/ Pars bona mulier bona in parte timentium De-
Eccl. 26. um dabitur viro pro factis bonis. Tę częstkę od Bogá dáną Mał-
żonkę miłą vtráćiwszy/ nie żáłowáć iey trudno wiem: ále iż dá-
mno:

mno: dla tego do Ciebie Mći Pánie Rogálinski/ z Bárláámowa ptá-
szynarzec śmiem: nie żáluy iuż tego/ lubo ták miłego y kosztow-
nego/ przez záwiśno śmierć stráconego kleynotu/ gdyż à priuatio-
ne ad habitum, non datur recessus; ále się o to tym pilniey stáray/
áby twoie wszytkie facta, były bona, á wiedz pewnie iż będźie/ od
Bogá zá nie/ Twoiey głowie koroná. On dabit Capiti Tuo au- *Prou.* 4.
gmenta gratiarum, & corona inclyta proteget te. Tenże y Po-
tomstwá Twego osierociáłego/ będźie Korona gloriæ, & sertum *Isaiæ* 28.
exultationis.

Mći Pánie Mieszkowski/ do Ciebie z Hieronymem S. przydźie
mi/ ćiesząc ćię mowić. Non doleas quod talem Filiam amiseris: *Hieron.*
sed gaudeas quod talem habueris, ktora záwsze godná/ áby iey
proch/ iáko Nabuchodonozorow/ w kosztownych woreczkách/
przy Orlistych pętách po świećie szerokim rozniesiono/ y wszytkie
części świátá/ onym podźielono: ábo więc ná ksztalt Solonowe-
go/ iáko semen omnium virtutum świątobliwe/po Prowincyách
Polskich rozsiano/ áby się z niego/ ná wzor iey tákie Mattrony ro-
dźiły/ ktoreby się ták Bogá báły/ Małżonkow kocháły/ y szánowá-
ły/ Potomstwo Bogu oddawáły/ y w Boiáźni iego ćwiczyły/ ie-
dnym słowem/ żeby ták iáko oná żyły/ á gdyby można rzecz nigdy
nie vmieráły.

Ani Ty Mćiwa Páni Zielińska/ kocháney Wnuczki żáluy/ ále
owszem z vćieszney prace y edukácyey iey/ weseli się y ćiesz/ iżes ią
ták byłá świątobliwie wychowáłá/ że chwáła y ozdobna Małżeń-
ska korona/ Domu Ich M. M. PP. Rogalinskich świátłem/ Fá-
miliey słońcem/ Pobożnośći wszelkiey wizerunkiem/ Cnot Páń-
skich źwierćiádłem zá instáncyą Twoią zostáłá.

A wy Bráćia y kocháne iey Siostry/ nie żáłuyćie iżeśćie táko-
wey Siostry postradáły; ále się więcey stáráyćie/ ábyśćie iey w bo-
iáźni Bożey násládowáli. Cnotá bowiem sámá spráwuie to w nas
iż Absentes adsumus. moriētes viuimus. tá sámá funebrem non
noscit vrnam.

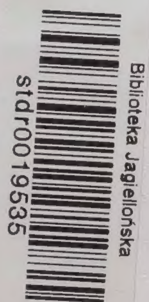
Wielebni koronáći Niebiescy/ y wy iuż dobrodźieyki wászey nie
żáluyćie

záluyćie/ ále pokornie Bogá wáßego/ ktorego piástuiećie/ vpraßaycie: aby tá cna Matrona: ktora ná ziemi zyiąc/ sławą y koroną Malzeńską/ byłá; w Niebie iáko Corona gloriæ, in manu Domini, y iáko diadema Regni ná rękách Boskich/ z tą przezacną/ do ktorey dźiś idźie/ Parentellą/ wiecznie Paschalne otrzymałá Requiem. Do ktorego Ty przezacny Audytorze/ nábożnie zyczliwe przyday

AMEN.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0019535